

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 8 februari 2019
Naam van de beklaagde(n) [REDACTED]
Systeemnummer parket 18RB12881 Dossiernummer 18B012881 Notitienummer parket BG/B/55/98/522/2018

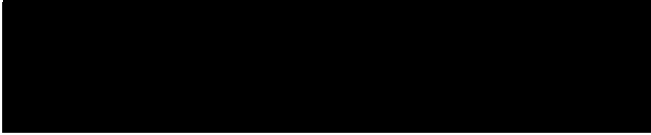
rechtbank van eerste
aanleg West-Vlaanderen,
afdeling Brugge
Kamer B.17

Vonnis

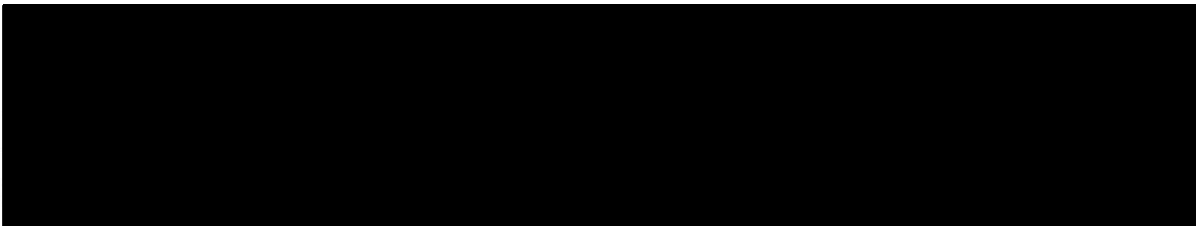
Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen:

BEKLAAGDEN:

eerste beklaagde, bijgestaan door Meester Baelde Johannes, advocaat te Brugge.

tweede beklaagde, bijgestaan door Meester Baelde Johannes, advocaat te Brugge.

TENLASTELEGGINGEN

De eerste en de tweede verdacht van:

Te Brugge op 6 maart 2018,

Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en bij inbreuk op artikel 79ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een wettelijke samenwoning te hebben gesloten bedoeld in artikel 1476bis van het Burgerlijk Wetboek, en daarvan de vermelding in de registers te hebben gevraagd, waarbij de feiten strafbaar zijn met een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met een geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro,

Nietigverklaring huwelijk

Het openbaar ministerie vordert dat de rechtbank in toepassing van artikel 79quater, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de wettelijke samenwoning die te Brugge op 6 maart 2018 werd gesloten tussen [REDACTED] en [REDACTED] nietig verklaart.

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eerste beklaagde in zijn antwoorden en verdediging bijgestaan door zijn raadsman.

Gehoord de tweede beklaagde in haar antwoorden en verdediging bijgestaan door haar raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Beklaagden hebben op 5 augustus 2016 een verklaring van wettelijke samenwoning bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brugge afgelegd. De procureur des Konings te Brugge adviseerde op 25 november 2016 ongunstig en bijgevolg weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand bij beslissing van 12 december 2016 de verklaring van wettelijke samenwoning van beklaagden te registreren. Tegen deze beslissing werd verhaal aangetekend bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, dewelke op 29 maart 2017 oordeelde dat er effectief sprake was van een schijnrelatie en dat de weigeringsbeslissing van de burgerlijke stand correct en regelmatig was. Het Hof van Beroep te Gent van 11 januari 2018 bevestigde het eerste vonnis.

Beklaagden hebben op 6 maart 2018 opnieuw een verklaring van wettelijke samenwoning bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brugge afgelegd. De ambtenaar van de burgerlijke stand voltrok de wettelijke samenwoning omdat hij van oordeel was dat er geen indicaties waren die wezen op een schijnwettelijke samenwoning.

Het bovenstaande maakte voor het openbaar ministerie de aanleiding uit tot verder onderzoek en uiteindelijk werden beklaagden voor de in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen gedagvaard voor deze correctionele rechtbank.

Beklaagden worden vervolgd voor een inbreuk op artikel 79 ter, §1 van de Vreemdelingenwet, d.w.z. het afsluiten van een wettelijke samenwoning in de omstandigheden bedoeld in artikel 1476bis B.W., dat voorziet dat er geen wettelijke samenwoning is, wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de partijen kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van wettelijk samenwonende.

Schijnwettelijke samenwoning vereist een afgesloten wettelijke samenwoning en het bijzonder opzet om een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen.

De te volgen route om wettelijke samenwoning te bekomen (hetgeen impliceert dat men als vreemdeling in aanmerking komt voor gezinshereniging) is het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning door middel van een geschrift tegen ontvangstbewijs te overhandigen aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. Bij ontvangst gaat de ambtenaar van de burgerlijke stand na of de partners voldoen aan de wettelijke voorwaarden en hierbij kan het advies van het openbaar ministerie worden ingewonnen, wat in casu niet meer is gebeurd omdat de ambtenaar van de burgerlijke stand van oordeel was dat het niet kennelijk de bedoeling was van minstens van één van de beklaagden een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen door het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning. Dit standpunt wordt door het openbaar ministerie niet gedeeld gelet op zijn eerder ongunstig advies van 25 november 2016.

Eerste en tweede beklaagde betwistten ter terechtzitting d.d. 11 januari 2019 met klem de hen ten laste gelegde feiten zodat er moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om met de rechtens vereiste zekerheid te oordelen dat beklaagden de hen ten laste gelegde feiten wel effectief hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

De feiten en omstandigheden, vervat in de bewijsmiddelen die in het kader van de bewijsvoering door het openbaar ministerie worden naar voor gebracht, dienen de rechter te overtuigen en een beklaagde kan niet regelmatig worden veroordeeld dan wanneer het bewijs wordt geleverd dat hij/zij de dader is van het misdrijf of de mededader van een strafbaar feit.

Het staat steeds aan de rechter te onderzoeken of alle constitutieve bestanddelen van het aangeklaagde misdrijf verenigd zijn en de regel dat elke persoon als onschuldig wordt beschouwd zolang zijn schuld niet bewezen is, vormt de grondslag van de bewijslastregeling. Dit betekent dat dus op de beklaagde geen bewijslast rust met betrekking tot zijn/haar onschuld. De regel volgens welke twijfel in het voordeel van de beklaagde geldt, is een corollarium van het vermoeden van onschuld en de bewijslast rust op de openbare aanklager.

De rechtbank houdt dan ook rekening met de feitelijke gegevens die dateren van na de weigeringsbeslissing en de hem op regelmatige wijze voorgelegde gegevens die dateren na de weigeringsbeslissing.

Het aanvullend politieel onderzoek is niet van die aard om een duidelijk zicht te krijgen over de situatie en intenties van beklaagden, na de eerste weigeringsbeslissing tot wettelijke samenwoning van 12 december 2016.

Rekening houdend met het onderzoek ter terechtzitting waarbij beklaagden hun standpunt geven over hun intentie tot wettelijke samenwoning, en het geheel van de stavingsstukken waaronder afgelegde schriftelijke getuigenissen en foto's in de stukkenbundel (foto's van beklaagden samen die werden genomen op verschillende tijdstippen tijdens hun relatie en naar aanleiding van verschillende gelegenheden) die thans worden overgelegd door beklaagden en welke betrekking hebben op het tijdsverloop sinds 12 december 2016, kan thans niet meer ondubbelzinnig en met voldoende zekerheid worden besloten dat beklaagden ten tijde van de aanvraag tot registratie van wettelijke samenwoning op 5 augustus 2016 en/of daarna geen duurzame levensgemeenschap op het oog hadden/hebben, doch uitsluitend aan tweede beklaagde door hun wettelijke samenwoning het verblijfsrechtelijk voordeel willen verschaffen dat het statuut van wettelijke samenwoning meebrengt.

De effectieve samenwoning sedert 2016 vertoont een continuïteit en is de facto een uiting van het bestaan van de wil tot het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap. Ook uit de verklaringen en de foto's blijkt dat tweede beklaagde volledig geïntegreerd is in de familie en in de vriendenkring en dat beklaagden als een stabiel koppel gekend staan. De emotionele verklaringen door beklaagden in dit verband in persoon afgelegd ter terechtzitting komen de rechtbank ook waarachtig en doorleefd voor.

Naar het oordeel van de rechtbank bevat de strafinformatie hoe dan ook onvoldoende belastende elementen, die gezamenlijk voldoende gelijklopende en zwaarwichtige vermoedens opleveren om de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging ten genoegen van recht bewezen te verklaren in hoofde van beklaagden en redelijke twijfel ter zake uit te sluiten, zodat zich de vrijspraak opdringt en de vordering strekkende tot nietigverklaring van de wettelijke samenwoning als ongegrond dient te worden afgewezen.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:
artikelen 2, 40, 66 en 100 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikel 1476bis van het burgerlijk wetboek;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 en 282 van het wetboek van strafvordering;
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van [REDACTED] en [REDACTED]

Op strafgebied

Ten aanzien van [REDACTED] eerste beklaagde

Verklaart de feiten onder de enige tenlastelegging niet bewezen en spreekt hem dienvolgens vrij en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolgning zonder kosten.

Ten aanzien van [REDACTED] tweede beklaagde

Verklaart de feiten onder de enige tenlastelegging niet bewezen en spreekt haar dienvolgens vrij en ontslaat haar terzake van elke verdere rechtsvervolgning zonder kosten.

Begroot de kosten van het geding, in totaal op 26,70 EUR en legt deze ten laste van de Staat.

Verklaart de vordering tot nietigverklaring van het huwelijk ongegrond.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld met uitzondering van de tweede beklaagde die werd bijgestaan door een tolk Nederlands-Frans.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.17:
Bert Salembier, rechter
en uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 februari 2019 door de voorzitter,
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier Kathy Maes.

Kathy Maes

Bert Salembier
